

Sygn. akt II K 448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Sędziowie

Ławnicy

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 19.09.2014 r.

sprawy **M. S. (1)**, urodz. (...) w W.

syna B. i M. z d. B.

podejrzanego o to, że: w dniu 10 maja 2014 r. w m. D., gm. S., woj. (...), wbrew przepisom ustawy naruszył obowiązujący zakaz poprzez poławianie wędką ryb w obrębie ochronnym w ramach obwodu rybackiego rzeki N.; -

tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt. 4 w zw. z art. 14 ust.2 Ustawy z dnia 18.04.2014 roku o rybactwie śródlądowym.

orzeka:

- na podstawie art. 66 §1 i §2 k.k. w zw. z art. 67 §1 k.k warunkowo umarza postępowanie karne prowadzone wobec podejrzanego M. S. (1) na okres próby 1 (jednego) roku; -

- na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. zasądza od podejrzanego świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; -

- na podstawie art. 100 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 1 (k.23); -

- na podstawie art.629pkp zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 zł (sto dziewięćdziesiąt) tytułem kosztów sądowych w tym 100 zł (sto) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 448/14

UZASADNIENIE

Na podstawie dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2014r. około godziny 19:00 funkcjonariusze Komisariatu Rzecznego Policji asp. D. S. i sierż. sztab. R. R., podczas kontroli obrębu ochronnego zapory D., 20 km rzeki N., po stronie lewej, zauważyli M. P. oraz podejrzanego M. S. (1) łowiących ryby, każdy z nich na jedną wędkę. Przy podejrzanym nie zabezpieczono żadnych złowionych ryb. W związku z łowieniem ryb, w prawidłowo oznakowanym obrębie ochronnym, policjanci zatrzymali, jako dowód w

sprawie w/w wędkę. W trakcie kontroli okazało się, że tylko M. S. (1) posiadał kartę wędkarską i zezwolenie do połowu w wodach (...).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyjaśnień podejrzanego M. S. (1) (k.21), notatki urzędowej (k.1), protokołu zatrzymania osoby (k.2), protokołu zatrzymania rzeczy (k.3).

Podejrzany M. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. S. (1), albowiem są one logiczne spójne i znajdują potwierdzenie w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym, w tym protokole zatrzymania osoby i protokole zatrzymania rzeczy.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania, z tych też względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, wina M. S. (1) nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.27c ust.1 pkt.4 ustawy o rybactwie śródlądowym. W dniu 10.05.2014r. w miejscowości D. wbrew przepisom w/w ustawy, podejrzany naruszył obowiązujący zakaz poprzez poławianie wędką ryb w obrębie ochronnym w ramach obwodu rybackiego rzeki N.. Stosownie do treści art.14 ust.2 ustawy o rybactwie śródlądowym w obrębach ochronnych zabrania się m.in. połowu ryb. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że M. S. (1) mając kartę wędkarską oraz zezwolenie do połowu w wodach (...), to uzyskując takie uprawnienia już wówczas powinien zostać pouczony o zasadach połowu ryb i tym samym jego winy nie wyłącza fakt, że jak wyjaśnił – „zjeżdżając w rejon rzeki nie zauważyłem tablicy informacyjnej określającej obręb ochronny” (k.20). Dla takiej oceny zasadnicze znaczenie ma również i to, że M. S. (2) sam przyznał, że „w rozmowie z policjantami dopiero przypomniałem sobie, że obręb ten został przesunięty w górę rzeki N.” (k.20).

Wprawdzie wina M. S. (1) nie budzi żadnych wątpliwości, jednakże stopień jego winy oraz stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, nie jest na tyle znaczne, aby konieczne było stosowanie wobec podejrzanego represji karnej w postaci kary. Podejrzany nie był dotychczas karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, prowadzi własną działalność gospodarczą (...) M. S. (1), uzyskując miesięczny dochód w wysokości 4000 zł. Wszystkie te okoliczności łącznie przekonuje sąd, że w/w czyn miały jednorazowy charakter, a warunki osobiste podejrzanego pozwalają na przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Istotne znaczenie dla ustalenia stopnia społecznej szkodliwości miał także fakt, że M. S. (1) nie złowił żadnej ryby, czyli tym samym realnie nie dokonał żadnej szkody. Poza tym, podejrzany przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę, a to dowodzi, że jego skrucha była szczerą, a nie tylko przedstawioną na potrzeby niniejszego postępowania. Natomiast na stopień winy M. S. (1) miało duże znaczenie także to, że jak stwierdził, że „w tym obrębie nie złowiłem żadnej ryby” (k.20). Z tych też względów sąd uznał, że zachodzą przesłanki by uwzględnić wniosek prokuratora i postępowanie karne prowadzone wobec podejrzanego, na podstawie art.66§1kk, warunkowo umorzyć. Sąd wziął także pod uwagę motywacje M. S. (1), motywacja ta ma o tyle znaczenie, że nie działał on z pobudek zasługujących na szczególne potępienie, np. wyłącznie z chęci zysku, kłusownictwa. Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności, na podstawie art.66§1 i 2kk i art.67§1kk sąd postępowanie karne prowadzone wobec M. S. (1) warunkowo umorzył na okres próby 1 roku. Dodatkowo, aby wzmocnić wychowawcze oddziaływanie na sprawcę, jak również w celu kształtowania świadomości pranej społeczności, stosownie do treści art.67§3kk w zw. z art.39 pkt.7kk, sąd orzekł wobec podejrzanego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 1.000 zł. Należy w tym miejscu podnieść, że wysokość przedmiotowego świadczenia została określona przy uwzględnieniu w/w okoliczności, jak również wysokości uzyskiwanego przez podejrzanego dochodu.

Jednocześnie, tytułem środka zabezpieczającego, na podstawie art.100kk sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci wędkę oraz z dwoma haczykami typu kotwiczka (k.23). W tym zakresie sąd pośrednio kierował się

regulacją zawartą w treści art.27c ust.3 pkt.2 ustawy o rybactwie śródlądowym, gdzie w przypadku skazania sprawcy, ustawodawca przewidział obligatoryjny przepadek rybackich narzędzi połowowych. W tej sytuacji sąd nie stwierdził żadnych okoliczności, które przemawiałyby o nieorzekaniu przepadku w/w dowodu rzeczowego w odniesieniu do M. S. (1).

Zgodnie z treścią art.629kpk M. S. (1) został obciążony kosztami sądowymi, które po zsumowaniu wyniosły 190 zł, w tym kwota 100 zł to opłata.